

der maaske findes, lad os sige 100 Landsbysogne — der er vel nok mere — og i hvilke Sogne der findes en 3—4000 Husmænd, ville disse 3—4000 Husmænd ikke faa den ringeste Gavn af den rørende Kærlighed, som det ærede Medlem for Ruds-Verby nærer til Smaafolk i dette Land. Det har han ikke tænkt over. Jeg tror heller ikke, at de Herrer, som have stillet dette Forslag, have tænkt rigtig over denne Sag, ellers havde de neppe stillet Forslaget. Der vil efter det ske det mærkelige i denne Lov, at der i Lovens § 2 vil komme til at staa, at Justitsministeren skal for hjemmeslagtede Varer kunne fastsætte Afgiften efter Forhandling med de kommunale Raad. Jeg synes, at de Herrer i hvert Tilfælde burde have indført en Henviisning i deres Ændringsforslag til § 8, saaledes at de ikke derved kom til at opheve den Bestemmelse, de have sat i § 8. Det nytter altsaa ikke en fynsk Husmand, hvis han bor paa disse 28—29 Kvadratmil, jeg talte om, at han slagter en Gris hjemme. Han kan ikke komme og paabe- raabe sig denne Lov og sige, at han vil have den billigt kontrolleret. Han bliver nød til at betale de 2 Kr., der forlanges paa Kontrolstationen i Odense, forudsat at han benytter *den*, medmindre han bor udenfor de 28—29 Kvadratmil, som jo udgøre godt Halvdelen af Fyns Ø. Han kan naturligvis komme ind under den Bestemmelse, som er fastsat her i de Herrer Ændringsforslag. Det Forslag, som dette Ændringsforslag er fremgaaet af, var saa tankeløst og umuligt, at man næsten aldrig har set Mage dertil her paa Rigsdagen. Men dette her er, om end noget klarere, dog alligevel noget uklart, idet man i samme Lov faar 2 Bestemmelser, hvoraf den ene ophæver den anden eller den ene stærkt modsiger den anden.

Naa, jeg skal ellers for øvrigt ikke blande mig ind i det. Det kunde aldrig noget Øjeblik falde mig ind, hvis det Underændringsforslag, jeg har stillet om, at „Forhandling“ skal erstattes med „Overenskomst“ bliver forkastet, at stemme for de Herrer Ændringsforslag. Jeg vil ikke være med til at gøre et saa stærkt Indgreb i det kommunale Styre. Jeg tror, man meget godt kunde overlade den Sag til en Forhandling eller Overenskomst mellem Ministeren og de kommunale Raad.

Rørdam: Det Lovforslag om Kødkontrol, vi nu om lidt skulle til at vedtage, bærer jo i allerhøjeste Grad Præget af at være et Kompromisforslag; og som alle

Kompromisforslag er det hverken helt godt eller helt daarligt. Spørgsmaalet om en fornuftig Ordning af hele vor Kødkontrol bliver ikke løst ved dette Lovforslag, men da Lovforslaget; som det er fremhævet af det ærede Medlem, der nu talte, indeholder betydelige sanitære Fremskridt, har jeg ikke villet undlade at være med til at stemme for det. Det er jo ganske rigtigt, som det ærede Medlem, der sidst talte, sagde, at denne Sag har en sanitær Side og en økonomisk Side, og, som sagt: den sanitære Side er vistnok bleven en hel Del forbedret ved dette Lovforslag fremfor de nu bestaaende Tilstande.

Hvad den økonomiske Side angaar, kan jeg ikke erkende, at, saaledes som Forslaget foreligger vedtaget ved anden Behandling, Byernes Interesser i nogen Henseende blive traadte for nær. Jeg for mit Vedkommende kan ikke erkende, at Slagtehus og Kødkontrol staa i saa direkte Forbindelse med hinanden, at man uden videre kan regne de første som en Del af Kødkontrollen. Jeg kunde meget godt tænke mig det Tilfælde, at man af videnskabelige Grunde kom f. Eks. til, at man ikke mere vilde have en saadan Kontrol; derfor kunde jeg dog ikke tænke mig, at en By som København vilde afskaffe sine Slagtehus. Selv om man slet ingen Kødkontrol havde, vilde man dog af andre hygiejniske Hensyn slagte i bestemte Slagtehus, man vilde ikke have, at Slagterne maatte slagte rundt omkring. Derfor har jeg kunnet gaa med til det Ændringsforslag, der blev vedtaget ved anden Behandling angaaende dette Spørgsmaal.

Naar jeg derimod her vil anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), er det, fordi det er et Spørgsmaal, som kun angaar Kontrollen. Og det forekommer mig unægtelig, at det ærede Medlems Ændringsforslag i bedre Grad rammer det, det skal, end den ærede Ordførers Ændringsforslag. Det forekommer mig, at det er rimeligt og rigtigt, at det er Kommunerne og Justitsministeren, der skulle komme overens om den Afgift, der skal tages af hjemmeslagtede, ukontrollerede Varer. Jeg synes ikke, det er rigtigt at lægge en saadan Myndighed i Justitsministerens Haand, at Justitsministeren bestemmer dette alene, og jeg synes heller ikke en Gang, at Landboerne, selv fra et agrarisk Standpunkt, kunne være med dertil. Vi have for Øjeblikket en Justitsminister med meget